

**Wyrok Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim z dnia
17 listopada 2008 roku.**

Teza:

- 1. Złożenie przez zawodnika do sądu administracyjnego skargi na decyzje dyscyplinarne polskiego związku sportowego nie stanowi przeszkody do rozpoznania skargi przez Trybunał.**
- 2. Organy dyscyplinarne polskich związków sportowych są zobligowane do zachowania koniecznej w sprawach dyscyplinarnych równowagi stron. Gdy np. zawodnik przedstawia dowody i argumenty na swoją obronę, zaś wnioskodawca składa jedynie lakoniczny wniosek – organ dyscyplinarny nie może ograniczyć postępowania dowodowego i uznać zasadności podnoszonych przez wnioskodawcę zarzutów, oraz ukarać zawodnika dotkliwą karą dyscyplinarną, jak też nie może stosować dodatkowej kary, która nie została ujęta w obowiązującym w danym polskim związku sportowym katalogu kar dyscyplinarnych.**

Trybunał w składzie:

Przewodnicząca - Romana Troicka-Sosińska

Arbiter - Tomasz Kopoczyński

Arbiter - Maria Zuchowicz

Protokolant: Katarzyna Grabska

Po rozpoznaniu - w dniach 4 września 2008 roku i 17 listopada 2008 roku w Warszawie - sprawy ze skargi T. A. na decyzje (...) na zasadzie § 84 ust. 1 Regulaminu Trybunału, orzeka:

- 1. uchyla decyzję dyscyplinarną Zarządu (...) z dnia 15 marca 2008 roku oraz decyzję Komisji Dyscyplinarno-Odwoławczej (...) z dnia 6 grudnia 2007 roku (nr 01/12/2007);**
- 2. postępowanie w sprawie umarza;**
- 3. na zasadzie § 13 Regulaminu Kosztów Trybunału Arbitrażowego ds. Sportu przy PKOL - określa wysokość wpisu końcowego na kwotę 4.000 PLN, uznając wpis za uiszczony przez skarżącego w całości; zasądza od (...) na rzecz T. A. kwotę 2000 PLN z tytułu kaucji wpłaconej w związku z wniesieniem odwołania;**
- 4. zasądza od (...) na rzecz T. A. kwotę 4000 PLN z tytułu uiszczzonego wpisu oraz 1500 PLN z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Uzasadnienie

W dniu 04.10.2007r. roku firma (...), będąca Promotorem T. A., złożyła do Komisji Dyscyplinarno-Odwoławczej (...) (dalej Komisją) wniosek o zawieszenie T. A. licencji zawodnika (...) profesjonalnego.

W dniu 09.11.2007 r. Komisja wydała postanowienie o zawieszeniu licencji T. A., na okres 3 miesięcy (...).

Decyzja dyscyplinarna została wydana 06.12.2007r. na podstawie przedłożonych umów, dokumentów oraz wyjaśnień stron w oparciu o uznane przez Komisję za udowodnione fakty:

- nieuzasadnionego, publicznego poddania w wątpliwość zdolności Promotora do wypełniania obowiązków umownych,
- niespełnienia przez T. A., obowiązków finansowych wobec Promotora, wynikających z umowy promotorskiej,
- publikowania przez Zawodnika nieuzasadnionych opinii (w świetle wiążących umowy agencyjnej, umowy promotorskiej oraz umowy o wykorzystanie wizerunku), o przywłaszczaniu przez Firmę (...) wynagrodzenia za wykorzystanie wizerunku T. A., kiedy to według Komisji z powyższych umów wynika, iż wynagrodzenia należne było firmie (...),
- ujawnienia przez Zawodnika na stronie internetowej tajemnic kontraktowych umowy promotorskiej oraz umowy o wykorzystanie wizerunku (naruszenia praw kontrahenta, zagwarantowanych umową, w szczególności niezachowania poufności warunków umowy),
- publikowania przez Zawodnika nieprawdziwych, noszących charakter pomówień wypowiedzi dotyczących (...), Promotora tj. firmy (...) oraz dziennikarzy niepodzielających stanowiska T. A.,
- odmowy przedstawienia dokumentów świadczących o rozwiązaniu umowy agencyjnej z dnia 10.11.2006r. z (...) oraz przedstawienia w dniu 06.12.2007r. dokumentu oświadczenia o rozwiązaniu umowy, zawierającego poważną wadę prawną, dyskwalifikującą ją jako dokument prawnie skuteczny.

Komisja uznała za nieskuteczne oświadczenie woli T. A. z dnia 13.11.2007 r. w sprawie zrzeczenia się licencji (...) profesjonalnego, na tej podstawie, że przepisy regulaminów (...) nie zawierają procedury zrzeczenia się licencji, zatem nie jest możliwe uznanie tego typu oświadczenia woli za skuteczne.

Na podstawie § 4 w zw. z § 77 i 64 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) mając na uwadze dobro T. A. Komisja wymierzyła mu:

1. karę pieniężną w wysokości 10.000 złotych,
oraz
2. karę czasowego zawieszenia licencji na okres 12 miesięcy, jednocześnie zawieszając wykonanie obu kar na okres 12 miesięcy, „ze względu na dobro polskiego (...) oraz

T.A.". Dodatkowo decyzja zawierała pouczenie, iż Zawodnik nie może bez uprzedniej zgody Promotora (firmy (...)) toczyć walki w okresie obowiązywania ww. kar, pod rygorem dożywotniej dyskwalifikacji (§65 Regulaminu Dyscyplinarnego (...)).

Zawodnik wniósł odwołanie od powyższej decyzji dyscyplinarnej, wraz z wnioskiem o jej uchylenie w całości oraz o umorzenie postępowania dyscyplinarnego. (...) uchwałą Zarządu z dnia 15.03.2008 r. utrzymał w mocy zaskarżoną decyzję i oddalił wnioski sprecyzowane w odwołaniu. Uchwała ta, została doręczona pełnomocnikowi Zawodnika 25.03.2008r. bez wskazania numeru i daty jej wydania. Tę samą uchwałę, z datą 15.03.2008 r. doręczono Zawodnikowi w dniu 7.04.2008 r. Uchwała ta nie zawierała jednak żadnego uzasadnienia.

Wobec powyższego Zawodnik wniósł do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy PKOl skargę na decyzję dyscyplinarną Komisji z dnia 6.12.2007r. Nr 01/12/2007 oraz na uchwałę Zarządu (...) z dnia 15.03.2008r. zarzucając owym orzeczeniom rażące naruszenie prawa oraz naruszenie postanowień Regulaminu Dyscyplinarnego (...), a także Statutu (...).
(...)

W skardze pełnomocnik podniósł następujące zarzuty:

Brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do pociągnięcia T. A. do odpowiedzialności dyscyplinarnej na podstawie Regulaminu Dyscyplinarnego (...), ponieważ:

- odpowiedzialność dyscyplinarną reguluje ustawa z dnia 29 lipca 2005r. o sporcie kwalifikowanym, która w art. 28 ust. 3, stanowi, iż szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika w zakresie nieuregulowanym w ustawie wynikają z regulaminów właściwych polskich związków sportowych,
- w przedmiotowej sprawie jest to Regulamin Dyscyplinary (...), akt o charakterze wewnętrznym, a więc nie stanowi on prawa powszechnie obowiązującego, tylko wiąże podmioty w ramach istniejących między nimi więzi prawnych,
- wobec czego, na mocy art. 29 ust. 2 pkt. 4 ustawy o sporcie kwalifikowanym, związanie postanowieniami Regulaminu Dyscyplinarnego (...) mogło nastąpić tylko na skutek oświadczenia woli zawodnika, w którym to oświadczeniu zawodnik zobowiązałby się do przestrzegania postanowień Regulaminu i poddał się odpowiedzialności dyscyplinarnej,
- skarżący podkreśla, iż Zawodnik nigdy takiego oświadczenia nie złożył, co powoduje, iż nie może być poddany odpowiedzialności dyscyplinarnej wynikającej z Regulaminu (...),
- wobec powyższych argumentów skarżący twierdzi, iż w przedmiotowej sprawie kompetencję do rozstrzygania sporu wynikającego z umowy zawartej między bokserem a promotorem (Firmą (...)) mają jedynie sądy powszechne zaś „zaskarżone orzeczenie pozbawione jest jakichkolwiek podstaw prawnych i powinno być uchylone, a postępowanie z przyczyn oczywistych niezwłocznie umorzone”.

(...)

Zarzut skargi, iż organy dyscyplinarne (...), rozstrzygając w postępowaniu dyscyplinarnym kwestie cywilnoprawne (...), weszły w kompetencje zastrzeżone dla sądów powszechnych skarżący uzasadnia powołując się na: art. 2 § 1 Kodeksu postępowania cywilnego, zwracając uwagę, iż do rozpoznania spraw cywilnych powołane są sądy powszechne, (...).

Dodatkowo skarżący podnosi, iż organy dyscyplinarne (...) bezprawnie zawarły w swoim rozstrzygnięciu „pouczenie” stanowiące nakaz określonego zachowania się. (...) Zdaniem skarżącego organ orzekający nie miał formalnie prawa zawierać jakichkolwiek nakazów czy zakazów ze względu na to, że treść § 50 pkt. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego (...) precyzyjnie wymienia, co powinna zawierać decyzja, (...).

(...)

Następnie skarżący odnosi się do uzasadnienia decyzji dyscyplinarnej, zarzucając, że orzeczenie dyscyplinarne organu I instancji rażąco narusza § 50 ust. 1 lit f) i ust. 2, Regulaminu dyscyplinarnego, gdyż de facto nie zawiera uzasadnienia faktycznego. (...).

Skarżący uzasadnia powyższy zarzut, wskazując iż, zgodnie z § 50 ust. 1 lit f) Regulaminu Dyscyplinarnego (...) każda decyzja dyscyplinarna powinna zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne. (...)

W przedmiotowej sprawie organ pierwszej instancji uzasadniając swoje rozstrzygnięcie powtórzył w zasadzie stawiane zarzuty, dodatkowo organ wydający decyzję w I instancji dopuścił się następujących uchybień:

- nie wyjaśniono, na jakich dowodach oparto stawiane zarzuty, a przede wszystkich, jakie przyczyny leżały u podstaw niedania wiary wyjaśnieniom i dowodom przedstawionym przez T. A. lub jego pełnomocników,
- nie wyjaśniono, na czym polegało rzekome naruszenie przez T. A. umowy, jaką zawarł z (...). Nie podano żadnych, rzekomo naruszonych przez T. A. postanowień umownych, lakonicznie zarzucając niewykonanie bliżej niesprecyzowanych „obowiązków finansowych”,
- organ stanął na stanowisku, iż odstąpienie od umów przez T. A. były nieskuteczne, bez wskazania przyczyn dla których uznał te odstąpienia za nieskuteczne, mimo że do akt sprawy (jako załącznik do pisma z dnia 3 grudnia 2007 r.) została złożona opinia prawna potwierdzająca skuteczność odstąpienia od umowy z dnia 08.05.2007 r. Organ orzekający nie odniósł się do tej opinii ani słowem.

W dalszej części skarżący twierdzi, iż Komisja Dyscyplinarno-Odwoławcza (...) prowadząc postępowanie w niniejszej sprawie rażąco naruszyła również szereg przepisów postępowania, w postaci pozbawienia strony możliwości obrony swoich praw, poprzez nieudostępnienie pełnomocnikowi akt postępowania dyscyplinarnego, (...) naruszając tym samym § 38 ust. 1 Regulaminu Dyscyplinarnego (...). Skarżący podnosi, że Komisja nie

sporządziła żadnych protokołów z posiedzeń, podczas których T. A. i jego pełnomocnicy składali wnioski i wyjaśnienia. (...)

Następnie skarżący, odnosząc do poszczególnych zarzutów decyzji organu I instancji stwierdza że:

- nawet gdyby T.A. „w sposób nieuzasadniony, publicznie (...) poddał w wątpliwość zdolność Promotora do wypełnienia obowiązków umownych, zorganizowania określonych umową walk, czym co najmniej utrudnił Promotorowi wywiązanie się z obowiązków umownych” - to nie stanowi to „wykroczenia dyscyplinarnego”, za które karę przewiduje § 77 Regulaminu Dyscyplinarnego (...), gdyż nie jest to naruszenie kontraktu (umowy). Co więcej nie stanowi to w ogóle wykroczenia dyscyplinarnego;
- nawet gdyby T. A. „publikował nieuzasadnione - w świetle rzekomo wiążącej umowy agencyjnej z dnia 02.10.2006r., umowy promotorskiej z dnia 08.05.2007r. oraz nieznaney mu umowy o wykorzystanie wizerunku z dnia 30.04.2007r - opinie o przywłaszczeniu przez Promotora tj. Firmę (...), wynagrodzenia za wykorzystanie wizerunku T. A.” - to nie stanowi to „wykroczenia dyscyplinarnego”, za które karę przewiduje w § 77 Regulaminu Dyscyplinarnego (...), gdyż nie jest to naruszenie kontraktu (umowy). Co więcej nie stanowi to w ogóle wykroczenia dyscyplinarnego;
- nawet gdyby T.A. „publikował (na stronie internetowej oraz wypowiedziach prasowych) nieprawdziwe, noszące charakter pomówień wypowiedzi dotyczące (...) Promotora, tj. firmy (...) oraz dziennikarzy niepodzielających stanowiska Pana T. A., czym wyrządził szkodę środowisku (...) oraz poszczególnym osobom wymienianym w tych wypowiedziach” - to nie stanowi to „wykroczenia dyscyplinarnego”, za które karę przewiduje § 77 Regulaminu Dyscyplinarnego WBZ, gdyż nie jest to naruszenie kontraktu (umowy). Co więcej nie stanowi to w ogóle wykroczenia dyscyplinarnego,
- nawet gdyby T.A. „odmówił przedstawienia dokumentów świadczących o rozwiązaniu umowy agencyjnej z dnia 10.11.2006r. z (...), a przedstawione w dniu 06.12.2007r. oświadczenie o rozwiązaniu umowy zawiera poważną wadą prawną dyskwalifikującą ten dokument, jako prawnie skuteczny” - to nie stanowi to „wykroczenia dyscyplinarnego”, za które karę przewiduje § 77 Regulaminu Dyscyplinarnego (...), gdyż nie jest to naruszenie kontraktu (umowy). Co więcej nie stanowi to w ogóle wykroczenia dyscyplinarnego.

Skarżący zauważa dodatkowo, iż uznając powyższy fakt za udowodniony, Komisja powołuje się w orzeczeniu na inną umowę, mianowicie regulację umowy promocyjnej z dnia 08.05.2007r. zastąpiły umowę z dnia 10.11.2006r. W umowie z dnia 08.05.2007 r. zostały zawarte regulacje dotyczące praw do wizerunku, a także o konieczności wcześniejszego zawarcia umowy sprzedaży praw autorskich (art. 6 ust. 4 umowy promocyjnej z dnia 08.05.2007 r.) Podsumowując powyższe twierdzenia skarżący podnosi, iż T.A. nie dopuścił się zarzucanych mu wyżej „czynów”.

(...)

W następnej kolejności skarżący odnosi się zarzutu nieuzasadnionego publikowania opinii o przywłaszczeniu przez Promotora tj. firmę (...) wynagrodzenia za wykorzystanie wizerunku T. A. w świetle: a) rzekomo wiążącej umowy agencyjnej z dnia 02.10.2006r. (która to umowa została rozwiązana), b) umowy promotorskiej z dnia 08.05.2007r. oraz c) nieznanej T. A. umowy o wykorzystanie wizerunku z dnia 30.04.2007r.

Pełnomocnik T. A. wnosil:

1. zmianę zaskarżonych decyzji dyscyplinarnych poprzez ich uchylenie w całości i umorzenie postępowania dyscyplinarnego,
2. nakazanie (...) zwrotu skarżącemu kwoty 2000 zł, tytułem kaucji wpłaconej przy wniesieniu odwołania od decyzji dyscyplinarnej organu I instancji,
3. nakazanie (...) zwrotu skarżącemu poniesionych przez niego kosztów postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym, ewentualnie:
4. uchylenie zaskarżonych decyzji i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia,
5. nakazanie (...) zwrotu skarżącemu poniesionych przez niego kosztów postępowania przed Trybunałem Arbitrażowym.

Z akt dyscyplinarnych przedłożonych Trybunałowi Arbitrażowemu w sprawie T. A. wynika, że postępowanie w sprawie zostało wszczęte pismem (...) z 4.10.2007 r.(K-II). (...) stwierdził, że T. A. pismem z dnia 25.09.2007 r. wypowiedział umowę promocyjną z dnia 8.05.2007 r., że mimo starań i rozmów nie osiągnięto porozumienia, zawodnik wysunął bezpodstawne roszczenia finansowe wobec promotora oraz w formie dla (...) nie do zaakceptowania tj. za pośrednictwem mediów, nakreślił nieprawdziwy wizerunek promotora. (...) stwierdził także, że w celu rozstrzygnięcia kwestii spornych wystąpił na drogę sądową i w tym stanie rzeczy zwraca się do (...) o podjęcie działań zmierzających do natychmiastowego zawieszenia licencji zawodnikowi T. A. do czasu wyjaśnienia wszystkich kwestii spornych powstałych pomiędzy (...) a zawodnikiem, wszystkich zobowiązań prawnych i finansowych oraz fiskalnych wobec promotora i uprawnionych stron trzecich.

Pismem z dnia 29.10.2007 r. (K-43) (...) skierował do (...) pismo, w którym uprzejmie poinformował, że jest gotów do wszczęcia postępowania dyscyplinarnego w sprawie zawieszenia licencji potwierdził, że Regulamin Dyscyplinarny przewiduje możliwość zawieszenia licencji w każdej sprawie na okres niezbędny do przeprowadzenia postępowania od 3 do 6 miesięcy. (...)

Pismo w tej sprawie w imieniu (...) złożyła adv. M. K. (...)wymieniła w tym piśmie przykłady nie wywiązania się zawodnika z zawartej umowy (...).

Z protokołu z posiedzenia Zarządu (...) z dnia 9.11.2007 r. wynika, że w dniu tym Zarząd (...) rozpoznawał odwołanie T.A. od decyzji w sprawie licencji promotora. W tym protokole z posiedzenia Zarządu (na karcie 72 akt dyscyplinarnych), znajduje się postanowienie Komisji

Dyscyplinarnej w sprawie zawieszenia T. A. licencji na czas toczącego się postępowania na podstawie §13 ust. 3 Regulaminu Dyscyplinarnego (...). (...)

Odwołanie od tej decyzji w imieniu T. A. zostało złożone w dniu 19.11.2007 r.. W dniu 19.11.2007 r. (...)

Komisja Dyscyplinarno-Odwoławcza obradowała w dniu 23.11.2007 r. (...). Komisja stwierdziła, że pełnomocnik (...) nie potrafiła wykazać, że (...) dokonał wszystkich aktów staranności w zakresie wykonywania swych obowiązków umownych a także nie wykazał, że (...) wzywał Pana A. do wykonania ciężących na nim obowiązków finansowych wobec promotora. Adw. K. zgłosiła wniosek o przesłuchanie B. B., który prowadził negocjacje w sprawie planowanych walk T. A..

(...)

Z protokołu z posiedzenia z dnia 30.11.2007 r. (trzyosobowy skład, inny niż 23.11.2007, K-140) wynika, że nie stawił się pełnomocnik firmy (...) i nie przedłożył wymaganych dokumentów. (...)

(...) nie przedłożył Komisji żadnych dowodów - został za to w dniu 06.12.2007r. ukarany dyscyplinarnie karą pieniężną 10.000 PLN.

Decyzją dyscyplinarną z dnia 06.12.2007 r. - Komisja uznała za udowodnione wszystkie zarzuty (...) stawiane T. A..

W dniu 10 grudnia 2007 r. T. A. odwołał się od tej decyzji. Rozpoznający odwołanie Zarząd (...) w dniu 15.03.2007 r. oddalił wnioski o uchylenie decyzji i umorzenie postępowania i decyzję Komisji utrzymał w mocy, z tym że mając na uwadze rozwój (...) i kariery zawodnika uchwalił, że w uzasadnionych przypadkach upoważnia (...) do wydania Panu T. A. zgody na start.

Trybunał Arbitrażowy zważył co następuje:

Zgodnie ze Statutem (...) na podstawie § 9 ust. 6 Związek realizuje swoje zadania m.in. przez przyznawanie na podstawie stosownych regulaminów licencji zawodnikom, sędziom, trenerom i instruktorom a także na prowadzeniu postępowań dyscyplinarnych zgodnie z regulaminem dyscyplinarnym - § 9 ust. 9.

Z treści Statutu wynika, że zawodnik nie jest członkiem (...) o ile nie jest stowarzyszony (nie jest członkiem klubu sportowego, będącego członkiem (...)). Z treści § 18 ust. 2 wynika, że szczegółowe prawa i obowiązki zawodnika w tym status zawodnika amatora i zawodnika zawodowego oraz prawa i obowiązki członka kadry narodowej określają regulaminy (...). Za naruszenie postanowień Statutu, regulaminów i obowiązujących przepisów członkowie związku ponoszą odpowiedzialność dyscyplinarną i organizacyjną - § 18 ust. 5 Statutu.

Podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej są uregulowane w § 48 Statutu (...). Związek jest uprawniony do sprawowania władzy dyscyplinarnej w stosunku do swoich członków;

zawodników, trenerów, instruktorów, sędziów; działaczy oraz do rozstrzygania wynikłych między nimi ze stosunków sportowych sporów i konfliktów. Zgodnie z treścią § 48 ust. 3 Statutu, karami dyscyplinarnymi są nagana, czasowy zakaz wyjazdów zagranicznych w celach sportowych, czasowe zawieszenie w prawach zawodnika, sędziego lub działacza sportowego, pozbawienie zawodnika lub zespołu sportowego tytułu mistrza kraju albo zdobywcy Pucharu Polski', przeniesienie zespołu sportowego do niższej klasy rozgrywek; zawieszenie licencji promotora, menagera boksu zawodowego i innych licencjonowanych funkcjonariuszy w rozumieniu regulaminu boksu zawodowego, cofnięcie licencji promotora i menagera boksu zawodowego i dyskwalifikacja dożywotnia. Zgodnie z treścią § 48 ust. 4 Statutu w postępowaniu dyscyplinarnym obowiązuje zasada dwuinstancyjności; organami I instancji są zarządy klubów sportowych, komisje dyscyplinarne zarządów Okręgowych Związków (...), Wydziałów Wychowania i Dyscypliny (...). Organami II instancji są komisje dyscyplinarne zarządów OZ(...), Wydział Wychowania i Dyscypliny OZ(...) i Zarząd (...). Zgodnie z treścią § 48 ust 5 Statutu zasady postępowania dyscyplinarnego oraz rodzaje kar dyscyplinarnych i tryb ich orzekania określają przepisy Regulaminu Dyscyplinarnego (...) Amatorskiego i Zawodowego uchwalonego przez Zarząd Związku.

Zgodnie z treścią Regulaminu Dyscyplinarnego Wydział (...) Zawodowego, jest uprawniony do sprawowania władzy dyscyplinarnej w stosunku do wszystkich uczestników zawodów w boksie profesjonalnym. Postępowanie w sprawach dyscyplinarnych wszczyna się na wniosek lub z urzędu, na czas trwania postępowania (na okres nie krótszy niż 3 miesiące i nie dłużej niż 6 miesięcy) na wniosek lub z urzędu organ I instancji może zawiesić korzystanie z licencji uczestnika zawodów boksu profesjonalnego. Zgodnie z treścią § 14 Regulaminu w postępowaniu obowiązuje zasada dwuinstancyjności; w I instancji sprawy rozpatruje Komisja Dyscyplinarno-Odwoławcza (...), organem odwoławczym jest Zarząd (...).

Zgodnie z treścią § 16 Regulaminu akta sprawy są udostępniane stronom i ich pełnomocnikom, strony mogą być wezwane do wzięcia udziału w sprawie jeżeli jest to niezbędne (§ 29 Regulaminu), decyzja powinna być wydana w terminie 14 dni (§32 Regulaminu), akta sprawy w każdym jego stadium muszą być udostępniane stronom (§ 38), postępowanie dowodowe polega na przedstawieniu okoliczności mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (§ 40), decyzja powinna zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne (§ 50), regulamin przewiduje kary: upomnienia, nagany, kary pieniężnej, okresowego zawieszenia udziału we współzawodnictwie boksu profesjonalnego, całkowite wykluczenie z udziału we współzawodnictwie boksu profesjonalnego (§ 61); karę okresowego zawieszenia orzeka się w wysokości od 1 miesiąca do 2 lat (§ 63), wykonanie kary może być warunkowo zawieszona, jeżeli ze względu na okoliczności popełnienia wykroczenia, właściwości sprawcy, oraz jego zachowanie po popełnieniu wykroczenia należy przypuszczać, że pomimo niewykonania kary nie popełni on kolejnego wykroczenia dyscyplinarnego. Z § 77

Regulaminu Dyscyplinarnego (...) wynika, że zawodnik, który narusza warunki kontraktu z promotorem lub menedżerem, podlega karze pieniężnej w wysokości do 10.000 zł, może również być ukarany czasowym zawieszeniem licencji na okres do 24 miesięcy.

Z Regulaminu profesjonalnego współzawodnictwa w (...) zawodowym mężczyzn i kobiet wynika, że zawodnikiem profesjonalnym lub zawodowym jest (...),(...)uprawiający sport na podstawie umowy o pracę lub umowy cywilnoprawnej i otrzymujący z tego tytułu wynagrodzenie (§ 1 lit. f), (...) może pozbawić licencji zawodnika m.in. w przypadku rażącego naruszenia zawartych umów (§13 ust. 14 lit d), jeżeli przyczyny pozbawienia licencji stanowią również przyczyny wszczęcia postępowania dyscyplinarnego, decyzja o pozbawieniu licencji może być wydana po zakończeniu tego postępowania i wydaniu orzeczenia ostatecznego (§ 13 ust. 15).

W odpowiedzi na złożoną do Trybunału skargę (...) wnosił o odrzucenie skargi jako niedopuszczalnej z uwagi na toczące się postępowanie przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie. Merytorycznie odnosząc się do skargi (...) stwierdził, że T. A. naruszył warunki umów z promotorem, firmą (...) z 11.X.2006 r. i z 8.V.2007 r. i podtrzymał wszystkie argumenty wskazane w uzasadnieniu decyzji wydanych przez (...). W toku sprawy (...) przedłożył także swoje stanowisko składane w Wojewódzkim Sądzie Administracyjnym w Warszawie w odpowiedzi na skargę T. A.. W ocenie (...) T. A. rażąco naruszył nie tylko prawo prywatne - warunki umów z promotorem, firmą (...) z 11.X.2006 r. i z 8.V.2007 r. ale także prawo publiczne tj. przepisy Statutu (...) i regulaminów. W takiej sytuacji T. A. nie może się zasadnie skarżyć na decyzje, które wymierzają mu łagodne w swym brzmieniu, w stosunku do stopnia zawinienia konsekwencje w postaci zawieszenia licencji i niewysokiej grzywny. Zdaniem (...) postępowanie dyscyplinarne przeciwko T. A. było spowodowane naruszeniem reguł określonych Statutem i regulaminami a nie sporem cywilnym pomiędzy nim a jego promotorem firmą (...).

Trybunał Arbitrażowy zważył co następuje,

Ostateczne decyzje dyscyplinarne wydane przez właściwe organy polskich związków sportowych, zgodnie z treścią art. 43 ust. 1 pkt. 3 ustawy o sporcie kwalifikowanym mogą być zaskarżane do Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy PKOl. Sąd Administracyjny w sprawach sportowych jest właściwy jedynie w sprawach dotyczących przyznawania i pozbawiania licencji przez polski związek sportowy w trybie art. 30 ustawy o sporcie kwalifikowanym. W związku z powyższym Trybunał nie uwzględnił wniosku (...) o odrzucenie skargi. Fakt złożenia przez zawodnika skargi do WSA na decyzje dyscyplinarne (...) nie stanowi przeszkody do rozpoznania skargi przez Trybunał; ponieważ sąd administracyjny nie jest właściwy w sprawie, zaś oczekiwanie na decyzję tego sądu w sposób trudny do oceny przedłużyłoby rozpoznanie sprawy przez Trybunał.

Trybunał uchylając decyzje dyscyplinarne (...) i umarzając postępowanie w sprawie uwzględnił w całości żądanie skargi ale nie w pełni podziela stanowisko skarżącego zawarte w skardze.

Przed wszystkim Trybunał Arbitrażowy stwierdził; że promotor Firma (...) nie przedłożyła organom dyscyplinarnym (...) dowodów na potwierdzenie stawianych zawodnikowi zarzutów, z tego powodu została przez Komisję Dyscyplinarną w dniu 6.12.2007 r. ukarana karą dyscyplinarną. Mimo, że firma (...) nie przedłożyła organom (...) żadnych dowodów na poparcie złożonego w dniu 4.10.2007 r. wniosku o natychmiastowe zawieszenie licencji T. A. - KDO (...) wniosek promotora uwzględniła. Wprawdzie T. A. wypowiedział firmie (...) umowę promotorską a promotor uznał, że to wypowiedzenie jest bezskuteczne, ale było oczywiste, że pomiędzy zawodnikiem i promotorem istnieją rozbieżności w ocenie sytuacji prawnej stron a także było oczywiste że pomiędzy stronami istnieją sporne kwestie dotyczące rozliczeń finansowych. Wprawdzie Regulamin Dyscyplinarny (...) w § 77 uznaje za delikt dyscyplinarny naruszanie przez zawodnika warunków kontraktu z promotorem, ale w toku postępowania promotor nie udowodnił zawodnikowi naruszenia kontraktu a co więcej nie wykazał, że w związku z rzekomymi naruszeniami poniósł szkodę ale co może najistotniejsze promotor nie wykazał interesu prawnego w tej sprawie - promotor zdaniem Trybunału miał wyłącznie interes faktyczny - poprzez żądanie zawieszenia licencji zawodnikowi przez (...) usiłował wymusić na zawodniku określone zachowanie w związku z zawartym w dniu 8 maja 2007 r. kontraktem.

Organy dyscyplinarne (...) nie zachowały koniecznej w sprawach dyscyplinarnych równowagi stron. Mimo że T. A. przedstawiał dowody i argumenty na swoją obronę, zaś promotor złożył jedynie lakoniczny wniosek - Komisja Dyscyplinarno Odwoławcza (...) (a następnie Zarząd (...)) uznała zasadność podnoszonych przez promotora zarzutów i ukarała zawodnika dość dotkliwą karą rocznego zawieszenia licencji (w zawieszeniu), oraz zastosowała dodatkową karę, nie ujętą w katalogu kar - zobowiązała zawodnika do każdorazowego uzyskiwania zgody promotora na odbycie walki.

Trybunał na podstawie przedstawionych przez zawodnika dokumentów i akt dyscyplinarnych sprawy uznał, że zawodnik nie naruszył warunków kontraktu w sposób uzasadniający wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, co więcej Trybunał stwierdza, że bezpodstawnie została zawodnikowi zawieszona licencja na czas toczącego się postępowania.

Trybunał nie podziela stanowiska zawodnika w sprawie możliwości zrezygnowania z licencji w związku z toczącym się postępowaniem dyscyplinarnym. W tym zakresie Trybunał podziela argumenty (...), jednak nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy.

O kosztach Trybunał rozstrzygnął zgodnie z treścią art. 98 KPC.